

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acéastă eșe tóta Marti sér'a, — dér' prenumeratiunile se priimesc in tóte dilele. Pretul: pentru Ostrunguri: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu trilunii 2 fi. éra pentru Strainetate: pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi. pre unu trilunii 2 fi. 50 cr. in v. a. Una exemplariu costa 15 cr.

Tóte siodieniele sibani de prenumeratinne sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ană, nrulu 27.

Insertiunile se prîmesesc cu 7 cr. de linia, si 30 cr. taceșe timbrale.

*Dragostea lui
Cocosiu Mîtru,*

palgârnla națională.

Drace ie-me déca sciu,
De mai este vr'una omu viu,
Care mai traesce-asiè,
Ca eu cu Ravec'a mea.
Sì nu-e modru de-a potè
A nu o iubí pre ea. —
Candu ea mana vac'a 'n ciurda,
Satu' 'ntregu la ea se uita.
Cà-asiè mundra sì-asiè draga
Nu mai este 'n lumea 'ntréga.
Pèru'-e rosiu ca sì foculu,
Candu-lu vedi, ti-vedi noroculu;
Faciea ei de carugele,
Cu pistruie manuntiele,
Par' cà-e chiaru ceriulu cu stele;
Nasulu ei ca-unu crastavete
Ii da védia intre fete;
Gur'a ei candu se ranjesce,
Tóta lumea-o dobendesce;
Cu o vorba, cu-unu cuventu,
Ca sì ea nu-e pe pamantu !

Prinsu-o am asta-di de mana,
Sì-a-poi am mersu in gradina,
Sì-am inceputu a-i cantá;
En auscultati, éca-asiè:
„Drag'a mea ce Ravecitia,
De m'ai hrani cu gascutia
Bine fripta in unsóre,
Nu te-asi scí iubí mai tare,
Ca sì-acuma.

Nu te-asi dá pe mii sì sute,
Neci pe-o casa cu bancute,
De te-asi potè eu furá,
Sà te facu nevést'a mea
Dragalasia.“

A-poi ea m'a sarutatu,
Cu dragoste m'a chiamatu,
— Sucindu-me la mustetie, —
Sà-mi culéga paduretie.
Ne duseràmu amenduoi
In alu gradinei fundoiu,
Unde 'ntre nisce scaieti
Erá unu mèru paduretiu.
Sì Ravec'a mea usiora,
Sprintena ca-o capriora,
Se suí 'n mèru d'intr'odata,
Calcá de pe-o crénga pe-alta ;
Dér' eu de lunga trupina,
Cu bucuria deplina,
Cautam in susu la ea,
Càtu de bine ii statea.
Sì standu eu lunga trupina
O vedui cu pól'a plina
Cum se coboriá in diosu,
De pe mèrulu celu tufosu.
Candu erá mai lunga mine,
Intarri pe sufletu bine,
S-o luai de-a-colo 'n bracie
Sì sarutai cu dulcetia
Gur'a ei de padurétia ;
Sì-a-colea sub paduretiu,
Pe iérba intre scaieti,
Ne puseràmu noi duoi diosu ;
Sì glumindu, vorbindu, voiosu,
Totu mancamu la paduretic, —
Pone ne 'nretiamu la fecie !

Rogatiunea de septemana a romanilor.

Stilul 1.

„Ibsucenită animă mea cuventu bunu; graiescu eu lucrurile mele — imperatului!“

Jalbă unei jalbe cu consistoriul în protiapu!

(Continuare din nrulu 7.)

S'a mai pertractatu în acea adunatura și alte obiecte de diferita natură și s'a decisu meritormalminte, cum au să se delibereze în consistoriu. La urma am venită și eu la ronda.

Asceptamă și eu desbatere seriōsa, pentru că și eu tractam despre o esistintă, și despre esistintă unei parochii vechi gr. or., care avea mai multă indreptătire la esistintă, decătu totu némulu pitigoilor.

Referințele meu mi-a datu cetire. Acestă era — more solito — cu tiolulu in spate. Cetirea lui, și uitatulu publicului la densulu, avea mare asemeneare cu molitvele, ce se facu alocurea la ciurde de vite in tempuri epidemice.

Ad acta, cu astu-feliu de harsfi, a mangitu, nu sciu care, d'in ciurda. Er' altul să a ridicatu cu seriositate in petioare. Nu era multu mai inaltu dupa-ce să a sculatu. Era de constitutia filigrama și totu esteriorulu lui putiā a nobilitate. Ma nu era dubietate despre originea lui nobilitaria, pentru că emblem'a nobilității sale spendură de gătulu unui cane, ce jacea cu nepasare lunga densulu. Acestu nobilu a ghîngătuit:

Domnilor! Obiectulu ce ne sta inainte este cu multu mai importantu, ca cum s'ar putea cuaifică dupa insemanataea spirituala a referintelui, cui i s'a fostu concredintu, spre a-lu referă in consistoriu.

De ne ar fi succesu nōa, domniloru, ca să alegem pe candidatulu nostru de metropolit, și eu atunci — se intielege de sine — să fiu ajunsu batar vice-fis-calu, eu asi fi trasu pe autorii asestei jalbe in cercetare disciplinaria.

Cum indresnescu, domniloru, 9. d'in 10. parti ale comunei Glimbōc'a, contr'a vointiei administratorului protopopescu a alege sīesī de preotu pre unu individu, ai carui cātiea a tienut'o de dediosire a fetă in paiele unui pitigoiu! E horibilu!

Sciti bine, domniloru, că in comun'a nōstra basericăesa Glimbōc'a, esista o maica veduya, care avendu odinioara unu popa de barbatu, are meritulu de preotesa, și dupa dreptulu statutariu sasescu, ii compete a trei'a parte d'in parochia. Veduv'a acēst'a are o nepoță de erede universalu. Deci trebuie să respectamă drepturile castigate, domniloru! Nepoț'a veduvei preotese e in se asie de tenera, incătu-i lipsescu duoi ani d'in betranetă, ca să poti face d'in ea matrimoniu. Este o tenera de plina sperantia. E nascuta in zodī'a raculu și de aceea merita a se marită dupa unu pitigoiu, pentru inaintarea binelui baserecii nōstre.

Mai vine a-poi, domniloru, a se luă in consideratiune și aceea impregjurare, că in baserică nōstra nu e recunoscuta sistema darviniana a incrucisărui raselor. Pr'in urmare parochia Glimbōc'a, care s'a prefacut de neuitatulu popa alu veduvei preotese in intuuerescu deseverisită, nu se poate incrucisă cu lumin'a candidatului celor 9. d'in 10. parti ale comunei Glimbōc'a. Acēst'a cu atâtua mai pușnui, cu cătu acestu individu luminatul nu numai că nu-e pitigoiu, dēr' e și ginerale unui resinarénu, de a carui facie se topescu pitigoii, ca cér'a de faciea focalui. Aduceti-vi a-mîntă, domniloru, ce suferu confratii nostri d'in Resinari: pop'a cu cames'a pe dosu, Maniu Hódrea, — Petru sinodalistulu cu peruc'a, Pasparugu, Acietu și totu consorciul d'in podulu mintiunilor, dela tiranulu de socru alu candidatului autorilor jalbei prezente.

Asie dēr', domniloru, fiindu-că administratorulu protopopescu respectivu, candu a escrisu concursulu pentru ocuparea parochiei Glimbōc'a ca de a III-a classa, n'a publicat atâta neadeverul, ca cum a mintită dupa alegerea de preotu pe amaritulu consistoriu, referandu, că parochia n'are recerintele legali de a III-a classa, — eu facu ur-

matōri'a proponere: „Suplică celor 9. d'in 10. parti ale comunei Glimbōc'a se da parintului administratoru protomintiunosu, spre mai departea mintiuna.“

Ve rogu deci, domniloru, a priimă proponerea mea să ve asigură, că pone va minti parintele administratoru protomintiunosu de a trei'a ora pe amaritulu consistoriu, nepotic'a veduvei preotese d'in Glimbōc'a va ajunge etatea canonica, care se recere la producerea de pitigoi. Numai astă ne vomu ajunge scopulu.

„Să traiescă!“ au urlat toți pitigoii; pe oratore n'au incercat in se a-lu ridică in slava, ca să nu-lu ia ventulu, și se să temea, ca să nu li sara canele lui in capu.

(Se va urmă.)

Canele și salfaladi.

Unu lucratoriu să-a cumpăratu d'in o carniatără unu salfaladă. Inveluitu in hartia, precum l'a cumperatu, l'a aruncat in traista. Gur'a-i lasă apa la intipuirea tractamentului ce-lu acceptă.

Traist'a lui avea o negatiune partială a totalității sele, cu alte cuvinte: o gaura, largă destulu, pentru ca pitigoiul de salfaladă să-si poată recastigă libertatea.

Cu multu mai de tempuriu decum se cugetă lucratoriu in fericit'a positia a unui satulu, jacea pitigoiul de salfaladă dejă pe strat'a publica.

Unu cane, alu carui mirosu eră pr'in fome supraanimala ascutită pone la desperatiune, a presență falimentulu pitigoiului de salfaladă, și i-a datu de urma. L'a desfacutu d'in hartia, er' observandu, că a fostu inveluitu cu un'a parte d'in Tinăgrafulu romanu nrulu 11. și chiaru cu epistol'a deschisa a doctorului Olariu, a trasu cód'a intre petioare și, mărăindu: „nu-su chiaru porcu, ca să me hrancescă d'in tina!“ să departatu de salfaladă cu disprețiu.

Moral'a: Să cană au „bon ton!“

Dr. Hirbu.

Intrebare și Respusu.

Int. Öre pentru-ce a mersu dupa fispanu indata primariulu, și numai dupa ei episcopulu la noudenumitulu comisariu regescu in vediuta?

Resp. Pentru că primariulu este căpătul fispanului, și, ca atare, urmează totudean'a Domnului seu!

Int. Pentru ce s'a escrisu unu concursu in „Budapesti közlöny“ pentru unu postu de servitoriu cu salariu de 3000 fl. v. a. și vestminte gratis la Tribunalulu reg. d'in Csikszereda?

Resp. Pentru că ministeriulu de justiția in cõseintia are de cugetu a ureză salariile și a judecătorilor dela 1500 la 10—15000 fl. v. a. precum este in Anglia!

Int. Öre pentru-ce nu a recapetatu și primariulu vediut'a receruta dela comisariulu regescu?

Resp. Pentru că Domnii nu potu returnă vediut'a unui — căpăt.

Int. Ce insemnă aceea, că comisariulu regescu n'a facutu vediut'a receruta și primariului?

Resp. Iusemnăza aceea, că primariulu este deja cõptu a merge, său dupa granitieri deutlich romanesce: *der Mohr kann gehen*

Int. A-poi pentru ce nu renuntă mai bine?

Resp. Pentru că este grosu la pele.

Int. Să déca totusă nu ar renunță!

Resp. A-poi ilu voru depune fore musica și pompa,

Int. Óre d'in ce s'a bogatitú Baiusiu?
Resp. D'in banii periti ai lui I. Pust'a.

Int. Óre nu i-am potè pune unu scalusiu lui „Gur'a Satului“, ca să nu se mai batjocurésca atât'a cu noi? dóra cu banii d'in avereia lui I. Pusta sî d'in a parintiloru comptabilului?! — — — (se intréba multe necasitulu Baiusiu și nemangaiatulu primariu unulu pre altulu in boltă.)

Responsulu lui „Gur'a Satului“: mie nu-mi trebuie bani vostrii cei pecatosi; dati-i basericii pentru vr'o baniii vorstrui sarindarie, ca să ve ierte Domnedieuc peccatele vóstre cát-eva sarindarie, ca să nu vina elu asupr'a vóstra cu focu și putioasa; altu-si să nu vina elu asupr'a vóstra cu focu și putioasa; altumintrenea candu veti incepe a fi ómeni de omenia, să sciti, că atunciua mi punu eu insumi scalusiu in gura să nu ve mai satirisezu!

Int. Óre de ce a turbatu betran'a Dunare să esundéza tiér'a?

Resp. Pentru-că s'a tulburatu de peccatele și farade legile „liberalilor“, a-supr'a romaniloru facute, să-si cauta jerifa!

Int. Cine este adi celu mai mare romanu?

Resp. Care se scie mai multu umili inaintea magiiloru!

Int. Óre pentru ce schiopetéza Herr Kulotz?

Unu resp. Pentru-că deosebit'a sa morala l'a facutu strupirt!

(Em'a, orfan'a, este competenta martóre la res-punsulu acest'a.)

Altu resp. Pentru-că la alegere a cadiutu!

(Despre ast'a este grani'ta intréga marturia.)

Int. Ce este de trebuintia, spre a fi batjocuritu de liberalu?

Resp. Să dici pe comenda „igen“ să să fii unu Cziple, adeca să te lapedi de natiune!

Int. Pentru ce sunt petele in laintrulu lunei?

Resp. Pentru-că sunt renegatii in sinulu natiunei?

Int. Óre pentru ce a tramsu Kossuth la mormentulu contrariului seu de odinióra Deak ramu de cipresa?

Resp. Ca să-i rusineze pre liberalii faciarnici și să intunece tóte cununile loru?

Int. Déra candu voru intinde ei, matadorii magiari, ramu de oliva, ca semnulu pacii, spre infratreia adeverata să a romaniloru?

Resp. Candu vomu scapá de renegati!

Int. Pentruce se urca porti'a (darea) asîe a-desea sub firm'a pretinsiloru „liberali“?

Resp. Pentru-că alegatorii li-au datu dreptulu acest'a in mana, alegendu o majoritate eclatanta de astu-feli de liberali!

O disputa infocata in luna, intre unu comptabilu a unei casse de pastrare și intre órecareva primariu.

Comptabilulu. Tóte descoperirile faptelor inaintea publiciattii le imputu mie?

Primariulu. Da, ti le imputu, nemultiamitoriale!

Comptabilulu. Te insielu fórtă, că-ci eu de multu te-am inchinatul lui. . . .

Primariulu. Nimernicule, asîe vorbesci? indata te arestezu! eu sum nu numai primariu, séu consulu, ci și „Kaiser“ a unui municipiu liberu; ce vreau eu, aceea trebuie să se inplinescă, inca să fispanulu trebuie să auscute de poruncile mele!

Comptabilulu. Să fii ori-sî-ce, eu nu me temu de puterea-ti, neci de arestarea-ti; să nu cugeti, că eu sum barbierulu, pre care l'ai comandatul a-lu arestă cu forti'a, inse fore neci unu dreptu, neci cutarele Ali-sandru, pre care l'ai execuatu in contr'a decisiunei ministeriale; că déca vei pune man'a pre mine, capeti unu glontiu in capu!

Primariulu. Indata ti-oiu aretă eu (ambla ca unu turbatu in pretoriu susu să in diosu, striga dupa politiaui, déra neci dracul nu-lu mai ausculta.)

Comptabilulu. Ti-ai mancatu omeni'a, ca tiganelulu baseric'a, să scii, că a trecutu bab'a cu colaci! destulu ai belitu pone acum'a municipiulu, destulu te-ai ingânsatu, ca brosc'a in lacu, acum'a crepi de necasu, că neci dobusiulu orasului nu te mai ieă in séma! — Destulu ai seracitu să famili'a nostra, ai facutu schimbul cu cas'a tatalui meu, să aflandu Dta comór'a nostra intr'o bute d'in podrumu, ai tienut'o pre sém'a ta să de noi n'ai vrutu să scii nemica; ne-ai lasatu in seracia, éra tu te-ai in bogatitú cu avereia nostra, să acum tractezi pre cát'i bicăi, inbuibatule! blástamu să mérgea pre capu-ti, să tota avereia-ti haramu să fia!

Primariulu (striga ca unu smintit de minte): sum tradatul de toti, trebuie să iau lumea in capu!

(Cortin'a d'in luna cade in órecareva granitia a-supr'a unui municipiu, ca să-i acoperă rusinea.)

Ghicitóre.

Ghici, ghicitórea mea, pentru ce acelui'a care ca Kulotz profeséza imoralitatea, nu-i place a vedè imoralitatea sa inaintea lumei pusa? (Carele va deslegă acest'a ghicitóre, pone la scóterea procsimului numeru, va capetă dreptu premiu: diplom'a advocatiale alui: Herr Kulotz, castigata in academi'a d'in Neuritchen.)

Curiosulu.

Nu veti omorí „Albin'a“! *)

Pe „Albin'a“ sbernatóra
 Vrura unii s'o omóra;
 Vreti să sciti dér' pentru ce?
 Să vi-o spunu dér', haidi-de. —
 Ea, de unuspredieci ani,
 E ca mórtea in tigani, —
 De a ei acu otravitu
 Multi dusmani s'a bolnavitu.
 Bolnavitu par' că dîsei?
 Nu, murira vai de ei!
 Că-ci mórtea moralicésea,
 Li-a stinsu védia omenésca;
 Omulu mortu moralicesce,
 La ce óre mai traesce?
 Ca romanu și tradatoriu,
 Mai bine de totu să mori, —
 Voi romani slabí, fii perduți,
 Servi inimiciloru erudi,
 „Albin'a“ destulu va 'mpunsu,
 Dé'r la osu totu n'a petrunsu!
 Mai impunge sor' „Albina“,
 Ca in fire-odat' să-si vina
 Cei ce adi cu nepasare,
 Pórt' selavi'a pe spinare. —
 Adio albinisiora,
 Cin' te-ataca, dà-i să móra:
 Baga-ti aculu otravitu,
 Sî te fa indata cuit.

*) O oda d'in Banatu. — Cerendu-ni se eu intetire publicarea ei, o facem u bucuriosu, ca să nu treceam de partiali.

Ma gandii chiaru la momentu,
Să te facu inca atentu,
Că li pelea grósa tare,
Impunge deci for' erutiare.
Dicendu-ti ér' unu adio,
Speru, că seii ee-mi gandescu io — — — !

*Voluntariu. **)*

Pe rëvasiù.

(§.) Notariului publicu d'in A. **Ronts** i merge
treb'a briliantu, pone ce sì-are colegu pre parvenitulu
Pausz; dupa ce inse Pausz se va duce depe a-ci, si-
guraminte Ronts va fi — (re)pausu.

TAND'A si MAND'A.

T. Frate Mando, cetit-ai tu ceva in „Familia“
despre unu óre-careva Barbicanu?

M. Am cetitu despre elu; acel'a e unu americanu nebunu, care vrea să dee cu tunulu in luna!

T. A-poi pentru ce publica asiè ceva „Famili'a?“

M. Pentru ca sà invetie sì romanii a dà in luna,
cà-ci in politic'a magiariloru se temu a dà de fric'a
lui Calu-mare!

**) in poesia?

Red.

Proprietariu, editoriu si redactoru respundietoriu: Mircea B. Stănescu.

Publicatiuni tacsabillii.

D'IN VIEN'A

tocmai acum am sositu a-casa, aducendu de a-colo
*diverse materii de vestimente si articuli de
moda*, de gustu delicatu, sì

dupa mod'a cea mai pròspeta, —
pentru

sesiunea de **primavéra** si
de **véra**.

Bolt'a sì magazí'a mea astu-feliu de nou provisionate
cu materii pròspete, le recomandu on. publicu in
deosebita atentia, straduindu-me a-lu satisface atâtú
cu punctualitatea servitiului, cătu sì eu moderarea
pretiuriloru.

I. D. Doge,

negociatoriu de pandiaria, marfuri si lips-
cane, in Aradu, largulu principalu,
cas'a magistratului.

(3—1)

T. Mai bine ar face sì romanii, déca s'ar rugá
de americanulu Barbicanu, ca sà-si indrepte tunulu
seu incóee cătra noi, sì cu acel'a sà ni mature de
pre factea pamentului pre toti renegatii sì dreptu in
luna sà-i arunce, ca sà avem o odată sì noi o viétila
tignita!

M. Bine dîci frate Tanda! Alduiésca-te Dom-
nedieu!

T. Scii ce insemnatare are diu'a lui Macaveiu in Ca-
ransebesiu?

M. Nu sciu!

T. Are acea insemnatare, că in diu'a aceea nu se pre-
luera!

M. Sì pentru ce nu?

T. Pentru-că se temu, că se mania Macaveiu pre ei
sì slobode pre ursu tóm'n'a intre cucurnze sì a-poi nu le
remane nemieu de malaiu.

M. D'apoi că ei iérn'a mai tóta diu'a siedu in birtu sì nu
lucra nimica, dôra nu voru fi sì acele dîlele lui Macaveiu?

T. Acelea nu, că atuncea cucuruzulu se afia pasu in
cosiaru a-casa sì a-colo ursulu nu vine! déra atuncea ei
d'in „lenea natiunale“ nu lucra!

T. Auditu-ai ce-va despre rezultatulu cercetării unui comisariu
regescu d'in tiér'a bulibasiloru graniticresci?

M. Auditu! cercetarea urge astè, precum doresca stapanii sì pre-
cum o croiescu ei adica: lotrilor politici sì renegati li se dà pardon;
romanii inse compromita pr'in denuntiari de cluburi secrete sì despre
conspiratiuni in contr'a intregitatii statului; adeca seii trebe motive pentru
de-a calca drepturile romanilor!

**La numerulu presinte alaturàmu
unu interesantu catalogu de piese musicale
natiunale romane.**

**Lu-recomandàmu atentiunei on. nos-
tri cetitoriu sì cu deosebire secesului fru-
mosu.**

Apelu la creditori d'in Aradu,

cari au óre-care pretendia in contr'a **massei**
salitului negociatoriu de pandiaria sì lipscane
Mauriciu Flesch d'in Aradu, unii ca
acei'a in propriulu loru interesu sunt rogati
sì provocati, ca in restempu de óre 48. ori
oralmente, ori in scrisu, sà-mi faca cunoscutu
numele sì locuint'a loru, spre a potè com-
pletá sì inaintá conspectulu creditorilor d'in
locu, amesuratu decisului de sub nrulu
5455/1876. alu Onoratului Tribunalu reg.
d'in Aradu.

Aradu, in 2/14 Mart. 1876.

Mircea B. Stănescu,
avocatu, denumitulu prov. curatore
de massa.

(1—1)